

autor výstavy
Jiří Janků

ČESKÁ KYTARA

www.muzeumkytar.cz

(Dokončení z min. čísla)

Kdy jste nastoupil pane Salivar do firmy Resonet?

Do firmy Resonet jsem nastoupil po vojně někdy v roce 1950, později přejmenované na Lidové družstvo dřevozpracující a Dřevokov, výrobní družstvo elektrofonických nástrojů, Blatná. U tohoto družstva, které postupně měnilo svůj název, jsem nepřetržitě pracoval dlouhá léta až do roku 2003.

Zaměstnání ve firmě Resonet mě nabídl náš nájemník pan Bulion, který u nás bydlel v našem domě v podnájmu, který tehdy v Resonetu dělal, (po uvěznění pana Kořána) na čas národního správce a přijal mne do firmy. U Resonetu jsem v mládí začínal pracovat na výrobě 11 hlásek pro dětské píánka a společně s mladým Josefem Růžičkou pracovali jako dělníci ve výrobě na pianu Resonet. Později firma Resonet byla odkoupena v konkurzu nově založeným Lidovým družstvem dřevozpracujícím. Do stejného Lidového družstva přestoupilo všech 14 zaměstnanců Resonetu, včetně šikovného vývojáře Honzy Hořejše a znamenitého vedoucího konstruktéra hudebních nástrojů Vladimíra Vlčka.

Za čas se Lidové družstvo dřevozpracující přejmenovalo na výrobní družstvo Dřevokov, kde jsem dlouhou řadu let pracoval jako úředník.

Kdo se podílel na vývoji elektrického snímače a pianu Resonet?

Když jsem já nastoupil do zaměstnání do firmy Resonet, tak již byl elektromagnetický snímač na zesilování zvuku na pianu Resonet technicky vymyšlený a nevím, kdo se dříve podílel na jeho vývoji. Princip výroby a funkce elektromagnetického snímače zvuku již byl znám a snímač se již pouze technicky vylepšoval, aby měl co nejlepší výkon, funkčnost a citlivost a byl vhodný svoji velikostí pro rozmanité druhy vyráběných elektrických hudebních nástrojů kytary, basa atd. Zmenšováním snímačů se zabýval Vladimír Vlček a Jan Hořejš.

Vývojář Jan Hořejš.

Ale první nejcitlivější a nejsilnější závěsný oválný snímač značky Resonet, který dostal označení typ UNIVER-SÁL pro jazz akustické kytary a byl svým výkonem nejsilnější ze všech ostatních a dostal se do výroby, sestavil doma tajně bez vědomí kolektivu v družstvu, skromný a velice zručně šikovný vyučený puškař Honza Hořejš z Blatné zvaný „železný dědek - Hořejš“

Zde na příklad, na místě této současné panelové zástavby těsně u zámeckého parku ze

strany vstupní brány od nádraží v Blatné, stály tehdy tři dřevěné baráky výrobního družstva Dřevokov, ve kterých se pracovalo a byl zde sklad materiálu. V 13 provozovněch družstva Dřevokov bylo tehdy zaměstnáno spousta šikovných blatenských občanů.

Kdy a proč byla ukončena výroba hudebních nástrojů v Blatné

V roce 1958 někdy v době průběhu půlroční světové výstavy EXPO 58 v Bruselu, kdy naše tři elektrifikované hudební výrobky havajská kytara

Resonet - Arioso, basa Resonet - Arco a kytara Resonet Grazioso obdržely i zlatou medaili a později k naší velké radosti, v roce 1959 prezident republiky propůjčil našemu úspěšnému družstvu „Vyznamenání za vynikající práci“ za dokonalý družstevní výrobek, byl k údivu všech zaměstnanců družstva nadřízeným orgánem v Praze vybrán Josef Růžička, který již v té době pracoval ve vývoji, a odjel předvádět nástroje na světovou výstavu do Bruselu. V té době byla na podnět Josefa Růžičky svolána mimořádná členská schůze družstva, kde nám Růžička sdělil svoje ultimativní požadavky. Růžička nesmlouvavě požadoval na vedení družstva, aby byla veškerá vyráběná atraktivní hudební výroba v družstvu soustředěna výhradně pod jeho vedením, že mu nikdo nesmí zasahovat a mluvit do výroby a nebo že v družstvu ihned ukončí svůj pracovní poměr.

Na schůzi družstva nastalo velké pozdvižení a odpor k jeho arogantním požadavkům a žádosti v době, kdy se po grandiózním úspěchu na světové výstavě očekávalo v družstvu zlepšení celkového výrobního obrátu a objemu v zakázkách. Rozčilené vedení družstva učinilo dotaz na vedoucího vývoje pana Vladimíra Vlčka a vývojáře Jana Hořejše, zda je bez něj vývojové středisko schopno pokračovat v dalším vývoji. Odpověď zněla, že je vývoj schopen bez problému klidně pokračovat úspěšně dál a výrobu bez jeho osoby zajistit. Vedení Růžičkovi odpovědělo, že může klidně odejít a zaměstnání ukončit.

Poznámka autora:

Dne 4. 7. 1958 se stal vývojář kytar Josef Růžička z Blatné informátorem StB pod registr. č. 04576 s krycím jménem CATANA.

Později se stal Růžička agentem a byl mnoho let u StB.

(dle údajů z registru seznamu osob StB registrovaných u Ministerstva vnitra ČR).

(Půlroční světová mezinárodní výstava EXPO 58 v Bruselu se konala - od dubna do října roku 1958.)

Asi za dva měsíce na to, bylo naše výrobní družstvo náhle vyzváno, aby vedení přijelo do Prahy na „Český svaz výrobních družstev“ (ČSVD), které bylo na úrovni ministerstva a bylo našemu družstvu nadřízeno. Do Prahy jsem jel já a náš předseda družstva pan Spour. Předseda Spour vešel ze dveří ústředního svazu a nemohl zděšením ani mluvit, jak byl rozrušen a sdělil, že se musí nejdříve uklidnit a až později mi řekne, co a jak bylo. Důrazně a kategoricky mu bylo na ústředí nařízeno a vůbec nebyl ani připuštěn ke slovu, že musí celou naši lukrativní družstevní výrobu kvalitních hudebních nástrojů plně srovnatelnou s tehdy současnou světovou špičkou zahraničních výrobců, předat k termínu národnímu podniku Hudební nástroje *(ČSHN) a ukončit výrobu. Byl to pro nás v Blatné tehdy obrovský šok a hrozný podraz! Nemohli jsme tehdy v družstvu proti tomuto rozhodnutí dělat vůbec nic..

V té době naše družstvo Dřevokov jen pouze na vývoz do zahraničí exportovalo výrobky ročně za 1,5 milionu Kčs. Na výrobě hudebních nástrojů dosáhlo naše malé výrobní družstvo v Blatné velkého mezinárodního úspěchu a významného uznání.

Následně v roce 1960 požádal národní podnik Hudební nástroje *(ČSHN) o předání hudební výroby na základě vládního nařízení o vyčleňování sériové výroby z podniku místního hospodářství. K 1. lednu 1962 byla tato naše mezinárodně oceněná lukrativní výroba hudebních nástrojů předána a naše blatenské družstvo Dřevokov za to obdrželo ve stejném objemu výroby, výrobu zahradního nářadí, motyčky, kypřičky a zahradní hrabičky..

Každý tenkrát v družstvu Dřevokov věděl, že se o zrušení výroby hudebních nástrojů v Blatné postaral ctižádostivý kariérista Josef Růžička, který nás všechny v Blatné tímto připravil o vynikající výrobní program, který by výrobní družstvo Dřevokov v Blatné a naše rodiny na dlouhá léta úspěšně živil. Do našeho výrobního družstva v Blatné již potom Růžička nikdy nepřišel. Děkuji Vám za rozhovor pane Salivar.

Závěr blatenské historie výroby hudebních nástrojů

Pokračující výroba českých elektrofonických kytar a hudebních nástrojů, které se následně začaly vyrábět v Hradci Králové, již byla pod přísným dohledem státní tajné bezpečnosti, prostřednictvím ctižádostivého tajného agenta StB Josefa Růžičky, který byl „náhodou“ pověřen národním podnikem založit v Hradci Králové v „Petrofově Mlýně“ samostatné vývojové středisko, které dostalo název Elektrofonika, výzkumné a vývojové středisko na výrobu elektrofonických hudebních nástrojů, které spadalo pod oborový národní podnik *Československé hudební nástroje n.p., Hradec Králové

(ČSHN). V národním podniku ČSHN získal Růžička prestižní vedoucí funkci hlavního konstruktéra vývoje a celého střediska. Dva roky dojížděl týdně Růžička z Blatné do nového zaměstnání do Hradce Králové a jako prominent byl ubytován, v tehdy novém luxusním hotelu Avion v centru města Hradce Králové.

Pár fotografií z pobytu v Blatné

V průběhu výstavy kytar natočila Česká televize Ostrava ve spolupráci v Městském muzeu v Blatné a prostorách největšího blatenského vodního zámku dokumentární film o vývoji českého unikátního blatenského elektromagnetického snímače značky Resonet pořad „Piána pana Kořána“. Tento dokumentární televizní záznam bude odvysílán dne 11. 6. 2009 na televizním kanálu ČT2 v dokumentárním cyklu „Zašlapané projekty“.

Televizní štáb České televize studio Ostrava a tvůrčí skupina vynikajícího režiséra Jána Nováka při natáčení televizního dokumentu ve výstavní síni Městského muzea v Blatné.

velvyslanectví USA pan Benjamin Dille, Ing. Spiridon a baronka Jana Hildprandtová-Germenisovi, starosta města Luby u Chebu pan Karel Kubeš, místostarosta města Hořovice Ing. Jiří Auterský a zástupci měst, kteří si nadšeně prohlédli unikátní výstavní putovní expozici kytar, která by měla reprezentovat jejich města.

Autor výstavy Jiří Janků se narodil dne 24. 4. 1949 v Semilech. Královéhradecký hudební publicista, hudebník a restaurátor kytar je zároveň i majitelem prasklé aorty. Od roku 1973 žije trvale v Hradci Králové. Je podruhé ženatý a má dvě děti. Má rád svobodný život a od mládí se aktivně věnoval hudbě. Dlouhá léta byl ve svobodném uměleckém povolání. Mezi jeho přátele patří celá řada významných osobností a hudebních umělců.

Na podporu myšlenky královéhradeckého biskupa Mons. Dominika Duky OP, zřídil v městě Hradec Králové pro českou světově unikátní sbírku kytar trvalou výstavní expozici - MUZEUM KYTAR a ke svým letošním jubilejním 60. narozeninám, zorganizoval Jiří Janků putovní výstavu po českých městech, ve kterých se ve 20. století populární elektrické české kytary vyráběly a kde může veřejnost, světovou unikátní sbírku kytar spatřit.

Výstavní expozice v Městském muzeu v Blatné.

Setkání starostů a zástupců měst na výstavě – Česká kytara.

Unikátní blatenskou výstavu – Česká kytara přijeli do Městského muzea podpořit a navštívit Jihočeský hejtman Mgr. Jiří Zimola, zástupce

Jiří Janků se svoji sbírkou českých kytar.

Blatenský magnetický snímač Resonet – Forte na akustické kytáře z Cremona Luby.

Návštěvníci vernisáže výstavy.

Návštěvník výstavy Václav Kastner.

Pamětník pan František Linhart a Ladislav Kořán.

Světově unikátní Vlčkovo pákové „Vibráto“ od kytary Resonet Grazioso.

Jiří Janků a první unikátní blatenské elektromagnetické dvousnímačové „Kořánovo“ české piáno na světě značky Resonet z roku 1948.

Návštěvníci výstavy kytar.

Uprostřed ředitel Městského muzea Karel Petrán.

Návštěva kouzelné hospůdky "U Bryndů" v Blatné.

Významné blatenské historické artefakty.

Prátelské posezení na kávě v blatenské cukrárně.

Televizní natáčení pořadu „Zašlapané projekty“.

Penzion u rybníka Pustý v Blatné.

Poděkování!

Rád bych poděkoval všem, kteří podpořili realizaci putovní výstavy – Česká kytara. Poděkování patří zejména obětavému starostovi města panu Josefu Hospergovi, který k neuvěření, obětavě pomáhal stěhovat v době svého volna o víkendů moje kytary do prvního patra Městského muzea, děkuji radě města Městského úřadu v Blatné za nápomoc a podporu při zajištění výstavy pro občany města. Co nejsrdečněji děkuji panu Ladislavu Kořánovi (84), že přiletěl 25 000 km až z dalekého Tichomoří Filipínských ostrovů z ostrova Saipan, zahájit vernisáž moji výstavy kytar.

Dále děkuji pracovníkům Městského muzea v Blatné za nápomoc při instalaci výstavy a příprav slavnostní vernisáže, Jihočeskému kraji za podporu, všem sponzorům, představitelům akciové společnosti Dřevokov

Blatná za příjemné přijetí, podporu a za velkorysý dar historických artefaktů do sbírky, pracovitým sourozencům Scheinerovým z Penzionu u rybníka Pustý v Blatné za profesionální přístup k hostům, příjemné ubytování, služby, podporu a srdečné přijetí, zámecké paní Janě Germenisové za podporu umožnění natáčet televizní dokument v prostorách vodního zámku v Blatné, děkuji starostům a zástupcům českých měst za návštěvu výstavy, děkuji za originální prostředí a příjemné posezení v hospůdce u Bryndů a cukrárně na náměstí, která má k výběru vynikající sortiment dobrých zákusků. Děkuji pánům Milanu Roudnickému, Jaroslavu Souškoví, Jaromíru Fišaroví, Jiřímu Vlčkovi, Petrovi Vrbkovi, Václavu Kastnerovi.. Upřímné poděkování patří i moji rodině a obětavé manželce Romaně za trpělivost a nápomoc, zejména při korekturách publikačních a edičních textů k výstavě!

Děkuji všem pamětníkům výroby legendárních českých elektrických hudebních nástrojů značky Resonet za návštěvu vernisáže a výstavy – Česká kytara, která bude do 28. června 2009 připomínat v Městském muzeu slavnou historii a významné osobnosti z jihočeského města Blatná. Přeji Vám blateňští pěkné letní dny a hodně pevného zdraví.

Jiří Janků
autor výstavy – Česká kytara
www.muzeumkytar.cz

Několik historických fotografií zaměstnanců firmy

Nádvoří dílny v kinosále - 1961.

Vaněk Josef.

Výlitolá a Mrázková - 1961.

Linhart František, Vaněk starší, Prokopec Josef, Vaněk mladší.